

Vzpomínky

D

Ami

1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,

Hmi

A

odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,

D

Ami

otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,

Hmi

A

hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.

Hmi

G

A

D

R. Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,

Hmi

G

A

D

každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,

Hmi

G

A

D

každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,

Hmi

G

A

každá z nich je tou láskou s velkým L.

2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás hlad nezažene jít se řádně nasnídat.

R: